

Protokol o hodnocení bakalářské práce – diplomové práce *)

Název práce: Tam a zase zpět

Práci předložil(a) student(ka): Multimediální design, specializace
Multimédia

Studijní obor a specializace: Rozárie Velková

Hodnocení vedoucího práce - Posudek oponenta práce *)

Práci hodnotil(a): MgA. Ladislav Moulis, Ph.D.

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce
(a jeho naplnění):

Cíl práce lze považovat za splněný, vzhledem k původnímu záměru Rozárie Velkové tzn. vytvořit cestopisný snímek dokumentárního charakteru a vyzkoušet si práci na konkrétním projektu v několika rolích: režiséra, kameramana, střihače, výtvarníka, producenta a vlastně i distributora filmu, to vše v jedné osobě. Zamýšlený projekt byl Rozárií Velkovou v celém rozsahu realizován.

2. Technologická specifika
(technická inovace):

Zvolená technika není inovativní, ale její výběr vypovídá o dobrých odborných znalostech autorky BP pro nasnímání obrazu v HD rozlišení, ve ztížených podmínkách dlouhodobé cesty. Jako hlavní záznamový přístroj zvolila Canon 100D doplněný malou GoPro kamerou s krátkým ohniskem objektivu.

V kontrastu s pečlivě volenou technikou pro záznam obrazu, však autorka nezmiňuje žádné zařízení pro záznam zvuku. Nabízí se tedy otázka, zda vůbec pro primární záznam nějaké audiozařízení bylo použito (viz. příloha č.1), neboť záznam synchronního zvuku je jednou ze slabých stránek filmu. Minimem by měl být alespoň externí mikrofon s doplňkovým zařízením eliminujícím zejména vliv větru.

Kvalita filmu přiloženého k BP, který je určen pro projekci v kině má výrazně horší rozlišení než trailer – je důvodem předávací nosič BP? Jaké má vlastně soubor pro projekci technické parametry? Autorka to v příslušné části BP nezmiňuje.

3. Přínos práce pro daný obor

Přínos práce je především v subjektivní zkušenosti autorky, kdy se jako studentka oboru Multimédií rozhodla prostřednictvím cestopisu proniknout hlouběji do jednoho ze souvisejících AV oborů – dokumentárního filmu. V žánru cestopisného dokumentu snímek neobsahuje žádné inovativní postupy. Autorka ve své koncepci vychází z klasických postupů skladebných i obrazových.

4. Silné stránky díla

Silnou stránkou díla je osobní nasazení Rozárie Velkové v komplexním pojetí projektu, kdy musela nejenom nasnímat veškerý primární audiovizuální základ, ale zároveň zodpovídala za všechny související složky a výstupy. Dále hodnotím velice kladně práci s obrazem. Lze ji považovat za nejlépe odvedenou část filmu. Ze záběrů je zřejmé, že autorka je v roli kameramana pohotová a zručná i přesto, že DSLR fotoaparát je poněkud těžkopádný pro rychlé reportážní natáčení, které dynamický styl cesty vyžaduje. Přesto jsou ve filmu zajímavé záběry s dobrou kompozicí a atmosférou. Dobře zpracován je i svižný trailer k projektu, který ve spojení s rychlými střihy sugestivně spojuje hudbu s obrazem. Dokáže určitě zaujmout diváka a vzbudit jeho zájem. Podobně v kontextu propagace a distribuce působí i filmový plakát, ukázky článků a vystoupení v rozhlasu – viz. přílohy BP č.5 – 13.

5. Slabé stránky díla

Největší slabinou je režijně – dramaturgické pojetí filmu, neboť ten je hlavní částí projektu. Především to je délka (55 minut) a jeho lineární koncepce spojená s aplikovaným výkladovým módem podpořená záměrem provést diváka každým dnem cesty. Délka filmu je tak neúměrně dlouhá vzhledem k obsahu sdělení. Myslím, že v tomto kontextu by stopáž mohla být poloviční. Film působí snahou ukázat vše a nikoliv jen to, co je podstatné. Tak, jak je materiál natočen, zpracován a prezentován, je spíše audiovizuálním chronologickým popisem zajímavé prázdninové cesty. Autorka zde rezignovala na hlubší práci s motivy filmu.

Mezi odpočítáváním dnů se snažila důsledně naplnit svoje předsevzetí směrem k divákovi „*provést ho všemi dny a zážitky od počátku až do konce, jako by cestoval s námi.*“ Základní atribut filmu – práce s časem, zde zůstal nenaplněn a v tomto kontextu se nabízí otázka, jak by film byl dlouhý, kdyby cesta trvala např. dva měsíce.

Nenaplněn zůstal také původní záměr „*představit účastníky, odhalit do jisté míry jejich povahy a dát mu šanci imaginárně se spřátelit se členy výpravy*“. Film by v této souvislosti určitě oživil synchrony s respondenty s výraznějším režijním záměrem, nebo alespoň jejich komentáře podstatných situací, takže bychom se záživnější formou dozvěděli to, co mimo obraz bez dynamiky a edukativním stylem v asynchronu říká speaker.

I když obě posádky procestovaly 4200 km, divák se během filmu vlastně nedozví nic bližšího o hlavních protagonistech, ani o místech která projížděli a jen velmi málo o jejich reflexi těchto míst. Většinu cesty s nimi prožije v kabině auta, večerích, snídaních, uléháních ke spánku apod. K stereotypu cesty a dokreslení atmosféry nepochybně patří, ale není to na úkor „*informací ze země*“

a *míst*“, jak si autorka před výpravou předsevzala? Neznám denní práce, které byly východiskem pro střih filmu a tak se lze jen dohadovat, zda byla cesta takovým závodem s časem, že nebylo možno tyto věci v programu výpravy uskutečnit a natočit.

Film má rezervy ve zvukové stopě, zejména při práci se synchrony protagonistů v exteriéru, které jsou někdy na hranici únosnosti.

Ve střihu občas návaznost synchronu bez prostřihu: např. TC :18:12.

Na str. 9 BP uvádí autorka snímek Cinéorama ve velmi špatném kontextu. Nemohl být „*video počinem*“, neboť byl natočen v roce 1900 !

Využití dalších zdrojů pro teoretickou přípravu práce a zdroje uvedené v seznamu jsou skutečně jen ty nejdůležitější. Širší teoretický základ při práci na BP by byl pro autorku určitě přínosný.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

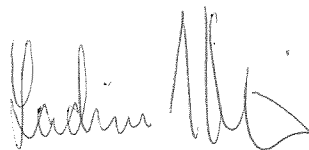
Pocit po dokončení filmu jeho autorka sama nejlépe v textu BP vyjadřuje slovy: „*Vyhodnocuji těsně po dokončení práce chyby, nalézám nové nápady a řešení, ať je moje svědomí o vynaloženém úsilí sebečistší.*“ Ve vlastním hodnocení zpětně přemítá nad kumulací všech složek, které tvoří její autorský film.

Množství práce a času nad projektem, při vlastní cestě a závěrečné postprodukcí nebylo vynaloženo zbytečně. Ziskem autora je kontrola nad všemi složkami díla. Jejich úroveň je v předložené práci rozdílná, ale Rozálie Velková si při realizaci prošla neocenitelnou zkušeností, kterou dokázala zpětně v BP s nadhledem reflektovat a ve své budoucí práci ji určitě zhodnotí.

Navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

Datum: 20.5. 2015

Podpis:

*) Nehodící se škrtněte

Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

Tisk oboustranný